

Sygn. akt II Cz 961/13

POSTANOWIENIE

Dnia 29 października 2013 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Bednarek - Moraś

Sędziowie: SO Marzenna Ernest

SO Zbigniew Ciechanowicz (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 29 października 2013 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku **wierzyciela (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.** przeciwko **dłużnikowi J. K.**

o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu

na skutek zażalenia wierzyciela

na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie z dnia 20 maja 2013 r. w sprawie o sygn. akt VI Co 1780/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 961/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 20 maja 2013 r. Sąd Rejonowy Szczecin- Centrum w Szczecinie (sygn. akt VI Co 1780/13) oddalił wnioski o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu złożonemu przez wierzyciela.

Zdaniem Sądu bankowy tytuł egzekucyjny nie spełnia warunków umożliwiających nadanie mu klauzuli wykonalności. Przesłanką niezbędną do uwzględnienia wniosku w niniejszej sprawie było bowiem stwierdzenie, iż wierzyciel wystąpił o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu w terminie oznaczonym w pisemnym oświadczeniu dłużnika o poddaniu się egzekucji. W załączonym do wniosku bankowym tytule egzekucyjnym z dnia 12 kwietnia 2013 roku wierzyciel wskazał, iż roszczenia banku wobec dłużnika J. K. wynikają z umowy kredytu nr (...) z dnia 6 października 2010 roku. Równocześnie wierzyciel przedłożył oryginał ww. umowy wraz oświadczeniem dłużnika o poddaniu się egzekucji, w którym dłużnik oświadczył, iż bank będzie mógł wystąpić z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu w terminie do 5 lat od daty rozwiązania umowy. Wnioskodawca nie przedstawił zaś żadnej dokumentacji, która zaświadczyłaby o tym, kiedy doszło do rozpoczęcia biegu wymagalności zadłużenia. Sąd Rejonowy podzielił pogląd Sądu Okręgowego (sygn. akt II Cz 1288/12), że skoro oświadczenie dłużnika zawarte w umowie określa termin do wystąpienia przez wierzyciela z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności w sposób ściśle powiązany z warunkiem, jakim jest rozwiązanie umowy kredytu, wierzyciel winien jest wykazać fakt ziszczenia się owego zdarzenia.

Z tych względów nadanie klauzuli wykonalności przedłożonemu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nie było zdaniem Sądu- możliwe, zaś złożony niniejszej sprawie wniosek podlegał oddaleniu.

Zażalenie na postanowienie Sądu złożył wierzyciel i zaskarżając je w całości wniósł o jego zmianę poprzez uwzględnienie wniosku wierzyciela o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, wystawionemu w dniu 12 kwietnia 2013 r. (nr (...)) przeciwko Dłużnikowi - J. K. oraz zasądzenie od dłużnika na rzecz wierzyciela kosztów postępowania według norm przepisanych, z uwzględnieniem kosztów niniejszej skargi oraz wymienionych w pkt 3 wniosku inicjującego postępowanie z dnia 12 kwietnia 2013 r., w tym: kosztu opłaty sądowej od skargi - 30,00 zł, opłaty sądowej od niniejszego wniosku - 50,00 zł, kosztu notarialnego poświadczenia pełnomocnictwa - 2,46 zł, kosztu notarialnego poświadczenia odpisu postanowienia Sądu - 2,46 zł, opłaty skarbowej od pełnomocnictwa - 17 zł.

Orzeczeniu zarzucił naruszenie przepisu prawa materialnego, tj. art. 97 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz. U. z 1997 r., Nr 140, poz. 939 z późn. zm.) oraz przepisu prawa procesowego, tj. art. 786² § 1 k.p.c. poprzez ich niewłaściwą interpretację i zastosowanie, polegające na uznaniu, iż w ramach niniejszego postępowania zasadnym jest badanie, czy umowa kredytowa, z której wynikają wierzytelności banku w stosunku do dłużnika została rozwiązana i uzależnianie od tego faktu możliwości nadania klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu.

W uzasadnieniu wskazał, że jedynym uzasadnieniem dla badania przez Sąd Rejonowy, czy umowa kredytowa została rozwiązana jest sytuacja, gdy istnieje podejrzenie, iż wierzyciel złożył wniosek o nadanie klauzuli wykonalności po upływie pięcioletniego terminu, liczonego od daty rozwiązania - w zgodzie z terminem zakreślonym w treści oświadczenia o poddaniu się egzekucji. Wobec takiej konstrukcji rzeczowego oświadczenia, wierzyciel stwierdził, że skoro czynność bankowa, której owo oświadczenie dotyczy, dokonana została w 2010 roku, to oczywistym pozostaje, iż zakreślony dla wierzyciela 5-letni termin na wystąpienie do sądu z wnioskiem klauzulowym jeszcze nie upłynął i nie powstaje wymóg badania faktu rozwiązania umowy kredytowej. Zdaniem skarżącego Sąd pierwszej instancji nie miał nadto żadnych podstaw do badania, czy do rozwiązania umowy kredytowej w istocie doszło. Sąd powinien był poprzestać w tej materii na ustaleniu ponad wszelką wątpliwość, że wniosek inicjujący postępowanie klauzulowe został przez wierzyciela złożony przed upływem terminu, o którym mowa w art. 97 ust. 2 Prawa bankowego, do czego w przypadku umowy zawartej w 2010 r. i wniosku złożonego w 2013 r. nie jest wymagane badanie faktu oraz terminu rozwiązania umowy kredytowej. Nawet gdyby umowa ta nadal pozostawała wiążąca dla stron, to również nic nie stałoby na przeszkodzie, ażeby wierzyciel mógł już teraz skorzystać z przysługującego mu uprawnienia egzekucyjnego i wystąpić o nadanie klauzuli wykonalności wystawionemu przez siebie tytułowi egzekucyjnemu, przy czym bezsprzeczne jest, iż pięcioletni termin do wystąpienia z owym wnioskiem został przez wierzyciela zachowany. Bankowy tytuł egzekucyjny przedłożony przez Wierzyciela nie zawiera również w swej treści żadnych zastrzeżeń, od których zależne byłoby wykonanie tego tytułu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 97 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Prawo bankowe (Dz. U. nr 140, poz. 939 ze zm.), bankowy tytuł egzekucyjny może być podstawą egzekucji prowadzonej według przepisów kodeksu postępowania cywilnego po nadaniu mu przez sąd klauzuli wykonalności wyłącznie przeciwko osobie, która bezpośrednio z bankiem dokonywała czynności bankowej albo jest dłużnikiem banku z tytułu zabezpieczenia wierzytelności banku wynikającej z czynności bankowej i złożyła pisemne oświadczenie o poddaniu się egzekucji oraz gdy roszczenie objęte tytułem wynika bezpośrednio z tej czynności bankowej lub jej zabezpieczenia.

W bankowym tytule egzekucyjnym należy oznaczyć bank, który go wystawił i na rzecz, którego egzekucja ma być prowadzona, dłużnika zobowiązanego do zapłaty, wysokość zobowiązań dłużnika wraz z odsetkami i terminami ich płatności, datę wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego, jak również czynność bankową, z której wynikają

dochodzone roszczenia oraz wzmiankę o wymagalności dochodzonego roszczenia. Bankowy tytuł egzekucyjny należy opatrzyć pieczęcią banku wystawiającego tytuł oraz podpisami osób uprawnionych do działania w imieniu banku - art. 96 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Prawo bankowe (Dz. U. nr 140, poz. 939 ze zm.).

Postępowanie o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności ma charakter postępowania uproszczonego i formalnego, w którym sąd w zasadzie nie bada zarzutów merytorycznych, ograniczając się ewentualnie do zarzutów dotyczących zakresu kognicji sądu (art. 788, 1047 § 2 k.p.c.). Przepis art. 786² k.p.c., obliguje sąd do zbadania w postępowaniu tym, po pierwsze czy dłużnik poddał się egzekucji oraz czy roszczenie objęte tytułem wynika z czynności bankowej, jak również czy dłużnik dokonał tej czynności bezpośrednio z bankiem oraz ewentualnie czy roszczenie wynika z zabezpieczenia wierzytelności banku wynikającej z tej czynności. Tym samym bada czy wystawienie bankowego tytułu egzekucyjnego odbyło się zgodnie z przepisami art. 96-98 Prawa bankowego.

Po analizie akt niniejszej sprawy w kontekście zarzutów wysłowionych w zażaleniu Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, iż Sąd I instancji prawidłowo rozstrzygnął wniosek wierzyciela o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...) z dnia 12 kwietnia 2013 r.

Jak wynika z umowy kredytu restrukturyzacyjnego nr (...) z dnia 6 października 2010 r. jej § 6 uprawnia bank do wystąpienia o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności w terminie do 5 lat od daty rozwiązania umowy. Wobec takiego brzmienia umowy wierzyciel występując z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności zobowiązany był wykazać, że doszło do rozwiązania umowy oraz od okresu tego nie minęło jeszcze 5 lat. Redakcja zapisu § 6 umowy kredytu restrukturyzacyjnego wprowadza wszak postać terminu zaliczaną w doktrynie do grupy charakteryzującej się tym, że nie jest pewne zarówno samo nadejście terminu, jak i chwila jego nadejścia. Termin ten jest nierozzerwalnie powiązany z warunkiem, którym jest właśnie rozwiązanie łączącej strony umowy.

Zgodnie z treścią art. 786 § 1 k.p.c. jeżeli wykonanie tytułu egzekucyjnego jest uzależnione od zdarzenia, które udowodnić powinien wierzyciel, sąd nada klauzulę wykonalności po dostarczeniu dowodu tego zdarzenia w formie dokumentu urzędowego lub prywatnego z podpisem urzędowo poświadczonym. Nie dotyczy to wypadku, gdy wykonanie jest uzależnione od równoczesnego świadczenia wzajemnego, chyba że świadczenie dłużnika polega na oświadczeniu woli.

Wierzyciel wprowadzając do umowy zapis takiej treści, obowiązany był więc wykazać zaistnienie powyżej wskazanych przesłanek. Tylko w ten sposób sąd ma możliwość skontrolowania - w trybie art. 786 k.p.c. - rzeczywistego nastąpienia zdarzenia w postaci rozwiązania umowy, od którego będzie liczyć się termin do wystąpienia przez wierzyciela z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności wystawionemu na podstawie tejże umowy bankowemu tytułowi egzekucyjnemu.

Wierzyciel tymczasem nie przedstawił żadnej dokumentacji, tak wraz z wnioskiem, jak i obecnie na etapie postępowania zażaleniowego, która świadczyłaby o tym, kiedy doszło do rozpoczęcia wymagalności zadłużenia. Tym samym wierzyciel nie sprostął obowiązkowi wykazania, czy w rzeczy samej doszło do prawidłowego rozwiązania umowy kredytu i kiedy ów fakt miał miejsce. Taki stan rzeczy z kolei, jak trafnie skonstatował Sąd Rejonowy, uniemożliwił uwzględnienie wniosku wierzyciela o nadanie przedłożonemu w sprawie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności.

Oceny tej nie zmienia akcentowana w zażaleniu okoliczność, że skoro czynność bankowa, której oświadczenie dłużniczki dotyczy dokonana została w 2010 r. to zakreślony 5-letni termin na wystąpienie do sądu z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności jeszcze nie upłynął. Powyższe nie jest wystarczające do nadania przedłożonemu w sprawie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności, a to z tego względu, iż oświadczenie obok owego terminu wskazuje także zdarzenie, od którego termin ten rozpoczyna swój bieg. Skoro zaś oświadczenie dłużniczki zawarte w umowie określa termin do wystąpienia wierzyciela z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności w sposób ściśle powiązany z warunkiem, jaki stanowi rozwiązanie umowy kredytu, wierzyciel winien był wykazać fakt ziszczenia się owego zdarzenia.

Skoro jednak wierzyciel nie wykazał w sposób prawidłowy faktu i terminu rozwiązania umowy kredytu to nie można uznać, by zachowany został termin wskazany w oświadczeniu dłużniczki o poddaniu się egzekucji. Powyższe uniemożliwiało uwzględnienie wniosku.

Mając to na uwadze, Sąd Okręgowy orzekł o oddaleniu zażalenia stanowiąc jak w sentencji, za podstawę swojego rozstrzygnięcia przyjmując przepis art. art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 385 k.p.c. w zw. 13 § 2 k.p.c.

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

(...)